

Juli, men at Stovbuen bliver ved at lægge Æg ind i August Maaned, og Bestemmelsen vil altsaa medføre, at man vil bortstjæle Moderen fra Unglen. Jeg ønsker at man skal gaa bethdelig videre i Fredningen af Duer end tidligere, og jeg tror, at det er ganske nødvendigt, naar man vil have Brevduen fredet, idet det er overordentlig uanselig at fælde Brevduen fra andre Duer. Jeg synes altsaa ikke om de indskrænkende Bestemmelser i denne Henseende, men ønsker Bestemmelserne tværtimod, udvidede. — Vadefuglene, der før have været fredede til hen i September Maaned, skulle nu kun være fredede indtil 15de Juli. — Og Maagernes Fredningstid er ogsaa indskrænket. Det er blevet nævnt af flere ærede Talere, at dette var en Uret mod Vandbruget, fordi Maagen er en særdeles nyttig Fugl, der forærer en Mængde Oldenborrer, til hvis Udryddelse vi give saa mange Benge ud. Maagerne vil man nu kunne fiske fra den 30te Juni, altsaa paa en Tid, da de ikke ere færdige med Unglen. Ved Jagt paa denne Tid skyder man ind i store Flokke, hvorved nogle faares og andre dræbes, og i det hele gøres en Mængde uskyldige til at føde Unglen op. Det forekommer mig, at være Synd imod disse Dyr og en Uret mod Vandbruget, saasjog maa paa det bestemteste tale Maagernes og Vandfuglenes Sag. Lad dem beholde den Fredning, de hidtil have haft. Der er andre Fugle, som mulig kunde trænge til at have nogen Fredning, som nu ingen have; men det skal jeg paa Grund af den langt fremrykkede Tid ikke komme ind paa, da der vil blive Lejlighed til at drøfte det videre under den fortsatte Behandling. — Jeg tror dermed at have sagt det meste af, hvad jeg kunde ønske at sige om de almindelige Bestemmelser — ja, der er dog med Hensyn til Fredning af Fasaner, der nu have Fredningstid fra den 16de Marts til den 30te September, om disse have Landmænd, navnlig paa Dørne, der ere kendte med Forholdene, fortalt mig, at de undertiden gøre overordentlig Stude paa Kornmarkerne, og en spregaaende æret Taler (C. Danneffjold) har jo ogsaa ment, at man kunde lade Fredningstiden blive noget mindre og altsaa begynde noget før med Jagten paa Fasaner.

Hvad i øvrigt Enkelthederne angaar, skal jeg kun berøre nogle ganske faa. Der er i §§ 5 og 12 berørt Jagten paa Have og i Fjorde. Denne har enhver Lov til at udøve, naturligvis for saa vidt Jagt og Rysstræfningerne ikke ere privat Jagtret undergivne. Der staar i 2det Punktum af § 5: „dog kan denne Rettighed“ — til at udøve

Jagt paa Have og i Fjorde — „ikke udøves fra Rysstræfningerne, naar Jagten derpaa tilkommer en anden, ej heller ved Badning paa Forstranden.“ Det er dog vistnok nødvendigt, at der bliver tilføjet: „eller ved nogen Art af Sejlads“. Det samme gælder for § 12's Bestemmelse, hvor det ligeledes hedder, at der ikke maa jages ved Badning; der maa vistnok ogsaa tilføjes „eller ved Sejlads“. Jeg er saa meget mere besjætet til at gøre denne Bemærkning, som jeg er noget bange for, at man ved Jagten fra Havet tillige vil stude Fuglekojerne. Jeg skal ikke komme ind paa, hvorvidt Fuglekojer i og for sig ere ønskelige; nu ere de en Gang paa de tyff-vestjydske Dør og ogsaa paa Fano; og de give ogsaa en ret god Indtægt for deres Ejere; jeg har endog ladet mig fortælle, at de skulle give indtil 50 Procent. Det er muligt, at Fuglekojerne i og for sig ikke ere ønskelige; jeg ved det ikke, da jeg ikke har tilstrækkeligt Kendskab dertil, men de, der forstaa det, sige, at der er saa mange Fugle, at Kojerne ikke gøre nogen Stude; nu ere de der og ogsaa af nogle Aktieselskaber, og jeg tror derfor ikke, at det er rigtigt at forstyrre dem med Skydning fra Havet. Der er imidlertid ingen Bestemmelse i Lovgivningen derom, og derfor mener jeg, det vilde være rigtigt at sætte en saadan, for at vore Dør, navnlig Fano, kunne faa en lignende Indtægt som de flestjydske Dør, der nu staa under tyff Herredømme.

At andre Enkeltheder skal jeg fremdeles berøre, at der siges, at der maa sættes Saks. Det skal jeg ikke have noget imod, hvor det er nødvendigt i Gaarde og i Haver, men jeg mener dog, at naar man vil tillade at bruge disse Remedier til Fangst, skal man give et Raad om, at Saksene skulle efterjes et Par Gange i Døgnet. Det forekommer mig, at det er billigt, at dette bør ske, for at Dyret ikke for længe skal lide ved at sidde i Saksen. Som det nu er, er det ofte Dyrplageri.

Det er nævnt, at naar en Jæger bliver tagen paa ulovlig Grund, saa bør Jagtrettighederne kunne tages fra ham. Deri er jeg enig, og jeg tror, at det er rigtigt. — I § 13, første Punktum af 2det Stykke, er det bestemt, at naar der ved ulovlig Jagt er skudt, eller fanget noget Wildt, er den skyldige pligtig, til at erstatte den jagtberettigede Bildet, medmindre det afleveres til ham i usfordærvet Tilstand. Ja, jeg synes ikke, at den jagtberettigede er tjent med, kun at, saa Erstatning for det. Det kan være godt nok, at jeg f. Eks. faar det Dyr eller den paa-gældende Fugl, som er skudt paa min Mark, erstattet, men det er jo overhovedet slet ikke